

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (zdaj Splošno sodišče) (peti senat) z dne 10. junija 2009 v zadevi ArchiMEDES proti Komisiji (združeni zadevi T-396/05 in T-397/05), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo pritožnice, s katero je ta predlagala, prvič, naj se razglasi ničnost odločbe Komisije o vračilu predplačil, izplačanih v okviru pogodbe s pritožnico, in o pobotu vzajemnih terjatev, ter drugič, naj se Komisiji naloži plačilo zneska subvencije, določene v tej pogodbi – Neuporabnost načela *litis denuntiatio* – Zavrnitev predloga za ugotovitev solidarne odgovornosti sopogodbenc – Kršitev pravice do obrambe in pravice do poštenega sojenja

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. *Architecture, microclimat, énergies douces - Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 267, 7.11.09.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. novembra 2010 – NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB proti Evropski komisiji

(Zadeva C-322/09 P) (¹)

(Pritožba — Državna pomoč — Pritožba konkurenta — Dopustnost — Uredba (ES) št. 659/1999 — Členi 4, 10, 13 in 20 — Odločba Komisije, da ne bo nadaljevala preučitve pritožbe — Opredelitev Komisije, da ukrepi deloma niso državne pomoči deloma so obstoječe pomoči, združljive s skupnim trgov — Člen 230 ES — Pojem „izpodbojni akt“)

(2011/C 13/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (zastopnika: M. Merola in L. Armati, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn in T. Scharf, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat) z dne 9. junija 2009 v zadevi NDSHT proti Komisiji (T-152/06), s katero je Splošno sodišče kot nedopustno zavrglo tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Komisije, vsebovane v dopisih z dne 24. marca in 28. aprila 2006, da ne bo začela postopka iz člena 88(2) Pogodbe ES, po pritožbi pritožnice v zvezi z državnimi pomočmi, ki naj bi jih švedski organi domnevno dodelili družbi Stockholm Visitors Board AB, v obliki različnih vrst subvencij, ki jih je dodelilo mesto Stockholm – Izpodbojni akti

Izrek

1. Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 9. junija 2009 v zadevi NDSHT proti Komisiji (T-152/06) se razveljavi.

2. Ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija Evropskih skupnosti pri Splošnem sodišču, se zavrne.
3. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije, da bo odločilo o predlogih družbe NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB za razglasitev ničnosti odločbe Komisije Evropskih skupnosti, vsebovane v njenih dopisih z dne 24. marca in 28. aprila 2006, da ne bo nadaljevala preverjanja pritožbe te družbe, vložene glede domnevno nezakonitih državnih pomoči, ki jih je mesto Stockholm dodelilo družbi Stockholm Visitors Board AB.
4. Odločitev o stroških se pridrži.

(¹) UL C 233, 26.6.2009, str. 12.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 18. novembra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Pensionsversicherungsanstalt proti Christine Kleist

(Zadeva C-356/09) (¹)

(Socialna politika — Enako obravnavanje moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu — Direktiva 76/207/EGS — Člen 3(1)(c) — Nacionalna ureditev, ki olajšuje odpoved pogodbe o zaposlitvi delavcem, ki so pridobili pravico do starostne pokojnine — Cilj spodbujanja zaposlovanja mlajših oseb — Nacionalna ureditev, ki starostno mejo za pridobitev te pokojnine določa na 60 let za ženske in 65 let za moške)

(2011/C 13/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pensionsversicherungsanstalt

Tožena stranka: Christine Kleist

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberster Gerichtshof – Razlaga člena 3(1)(c) Direktive Sveta 76/207/EGS z dne 9. februarja 1976 o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev (UL L 39, str. 40), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/73/ES – Nacionalna ureditev, ki določa upokojitveno starost na 60 let za ženske in 65 let za moške ter olajšuje odpoved pogodbe o zaposlitvi zaposlenim, ki so dosegli to starost – Odpoved pogodbe o zaposlitvi ženski, stari 60 let, s strani delodajalca javnega sektorja, obrazložena z namenom spodbujanja zaposlovanja mlajših oseb

Izrek

Člen 3(1)(c) Direktive Sveta 76/207/EGS z dne 9. februarja 1976 o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002, je treba razlagati tako, da nacionalna ureditev, ki z namenom spodbujanja zaposlovanja mlajših oseb delodajalcu omogoča, da odpove pogodbe o zaposlitvi delavcem, ki so pridobili pravico do starostne pokojnine, s tem da ženske to pravico pridobijo pri pet let nižji starosti kot moški, pomeni neposredno diskriminacijo zaradi spola, ki je s to direktivo prepovedana.

(¹) UL C 282, 21.11.2009.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. novembra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-48/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 2008/1/ES — Celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja — Pogoji za izdajo dovoljenj za obstoječe obrate — Obveznost zagotovitve delovanja teh obratov v skladu z zahtevami iz direktive)

(2011/C 13/24)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: A. Alcover San Pedro)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: F. Díez Moreno)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 5(1) Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (UL L 24, str. 8) – Obrati, ki lahko vplivajo na emisije v zrak, vodo in tla in na onesnaževanje - Pogoji za izdajo dovoljenj za obstoječe obrate

Izrek

1. Kraljevina Španija s tem, da ni sprejela potrebnih ukrepov, s katerimi se zagotovi, da pristojni organi z dovoljenji v skladu s členi 6 in 8 Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ali, kadar je to primerno, tako da na novo preučijo pogoje in jih po potrebi posodobijo, poskrbijo, da obstoječi obrati delujejo v skladu z zahtevami iz členov 3, 7, 9, 10, 13, 14(a) in (b), in 15(2), najkasneje do 30. oktobra 2007, brez poseganja v druge specialne določbe prava Skupnosti; ni izpolnila obveznosti iz člena 5(1) te direktive.

2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 100, 17.4.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 9. novembra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Stuttgart – Nemčija) – Bianca Purrucker proti Guillermo Vallésu Pérezu

(Zadeva C-296/10) (¹)

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Litispendenca — Postopek za meritorno odločitev o pravici do varstva in vzgoje otroka ter zahteva za sprejetje začasnih ukrepov v zvezi s pravico do varstva in vzgoje tega otroka)

(2011/C 13/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Stuttgart

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bianca Purrucker

Tožena stranka: Guillermo Vallés Pérez

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Amtsgericht Stuttgart – Razlaga člena 19(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 388, str. 1) – Pristojnost sodišča države članice za vsebinsko odločanje o tožbi v zvezi s pravico do vzgoje in varstva otroka, ki običajno prebiva v tej državi, če je bila pri sodišču v drugi državi članici v sporu med istima strankama in glede pravice do vzgoje in varstva istega otroka prej vložena zahteva za sprejetje začasnih ukrepov – Pojem „sodišče, ki je prvo začelo postopek“

Izrek

Določbe člena 19(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 se ne uporabijo, če se pred sodiščem države članice, ki je prvo začelo postopek o ureditvi starševske odgovornosti, začne zgolj postopek za sprejetje začasnih ukrepov v smislu člena 20 te uredbe, sodišče druge države članice, pristojno za odločanje o vsebini v smislu iste uredbe, pa drugo začne postopek na podlagi zahtevka za sprejetje enakih ukrepov, bodisi začasnih bodisi dokončnih.